

La Cambra celebra la sentència del Suprem sobre l'aplicació de deduccions per R+D+i procedents d'exercicis anteriors a l'Impost de Societats

- L'alt tribunal reconeix la possibilitat d'aplicar deduccions per R+D+i que procedeixin d'exercicis anteriors a l'autoliquidació de l'exercici en curs en contra del canvi de criteri de l'agència tributària de juny de 2022.
- Per convergir amb la mitjana europea, Catalunya hauria d'invertir en R+D+i al voltant de 300 M€ addicionals cada any, motiu pel qual es necessiten mesures que incentivin la inversió en coneixement en lloc de frenar-la.

Barcelona, 21 de novembre del 2023.- La Cambra de Barcelona celebra la sentència dictada pel Tribunal Suprem sobre les **condicions per declarar les deduccions per R+D+i a l'Impost de Societats**. En concret, l'alt tribunal reconeix la possibilitat de poder **aplicar a l'autoliquidació de l'exercici en curs deduccions per R+D+i procedents d'exercicis anteriors**.

La sentència del Suprem corregeix així un canvi de criteri que es va produir de forma sobtada l'estiu del 2022, que establia que **les deduccions per R+D+i només es podien aplicar a les autoliquidacions dels períodes en què es van generar**, una mesura que, des del punt de vista de la Cambra, suposava **un fre a la inversió en R+D+i**, i per tant, a la innovació tecnològica i l'impuls de l'economia del coneixement.

De fet, la decisió del tribunal suposa **retornar al criteri que s'aplicava històricament**, és a dir, el reconeixement amb caràcter retroactiu de deduccions per R+D+i generades en exercicis anteriors (fins a 18 anys). El canvi de criteri del 2022, a més de modificar el període d'aplicació de les deduccions, establia un sistema de rectificacions que afegia més **complexitat administrativa**.

Tot plegat representava **una mesura que clarament perjudicava les empreses innovadores**, especialment les pimes que dediquen esforços i coneixements en la recerca de nous coneixements i capacitats ja que, a tall d'exemple, **impedia agrupar despeses/inversions de projectes petits** en projectes més grans que afavoreixin l'esforç de documentació i certificació d'aquests projectes.

A més, en cas de no poder aplicar la deducció, el canvi normatiu del 2022 es traduïa en una **pèrdua de recursos per a les empreses per accedir a la innovació**, que havien de buscar externament. I en cas que no disposessin d'aquesta possibilitat, ja fos per la via de la inversió o l'accés a crèdit, és possible que aquestes empreses optessin finalment per **abandonar projectes d'R+D+I**.

Manca seguretat jurídica per incentivar l'aposta pel coneixement

Cal recordar que **la inversió en R+D+I** és una palanca de transformació econòmica i progrés però a **Catalunya es troba estancada**. Segons dades recollides per la Cambra, Catalunya mostra una despesa en relació amb el seu PIB clarament inferior a la del nucli europeu (0,63% i 0,76% del PIB de mitjana, respectivament, entre el 2014 i el 2021). Així, **per convergir amb la mitjana europea, Catalunya hauria d'invertir al voltant de 300 milions d'euros addicionals cada any**.

La sentència, que obliga a recuperar el criteri anterior, atorgarà més flexibilitat al sistema i recuperarà els avantatges que suposava poder aplicar deduccions generades en exercicis anteriors. Tanmateix, la Cambra també vol recordar que **a l'Estat les deduccions en aquest àmbit no disposen d'un marc normatiu que estableixi unes normes clares i estables** que puguin dotar de **seguretat jurídica** a un tema tan estratègic pel futur de la nostra indústria.

A això se li afegeixen altres esculls com la **regla de tributació mínima del 15% en l'Impost sobre Societats** per als contribuents amb un import net de xifra de negocis de 20 milions d'euros o superior i a grups que tributin en el règim de consolidació fiscal, amb independència de la seva xifra de negoci.